

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ladislava Derky v právní věci žalobce: **NET and GAMES a.s.**, IČO: 283 30 633, se sídlem Bednářova 621/29, 619 00 Brno, zastoupen JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA, advokátem se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2707/16/5000-10610-701638, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2018, č. j. 30 Af 25/2016 – 66,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Předcházející řízení

[1] Rozhodnutím Specializovaného finančního úřadu (dále jen „finanční úřad“) ze dne 19. 10. 2015, č. j. 226181/15/4300-00805-050287 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) byla žalobci dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. d) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o loteriích“), uložena pokuta ve výši 130 000 Kč za spáchání dvou správních deliktů, kterých se měl dopustit tím, že a) provozoval loterie a jiné podobné hry prostřednictvím Centrálních loterních systémů

různých obchodních názvů na koncových interaktivních videoloterních terminálech v jiném typu provozovny, než mu bylo povoleno Ministerstvem financí ČR (dále jen „MF“), a b) ve dnech 13. 2. 2015 v čase od 22:00 do 23:00 a 24. 2. 2015 v čase od 20:00 do 21:00 nebyly kamerové záznamy pořízené monitorovacím zařízením, jež zaznamenávají provoz elektromechanické rulety, jasné, zřetelné a rozlišující, čímž žalobce porušil podmínku stanovenou v rozhodnutí MF.

[2] Rozhodnutím ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2707/16/5000-10610-701638 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí - část textu výroku I. nahradil textem tak, že upravil výrobní číslo jednoho z interaktivních videoloterních terminálů KAJOT VLT. V ostatním zůstal text výroků prvostupňového rozhodnutí nezměněn.

[3] Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který rozsudkem ze dne 16. 7. 2018, č. j. 14 A 47/2018 - 23 (dále jen „napadený rozsudek“), žalobu zamítl.

[4] Co se týče prvního vytýkaného deliktu (provozování interaktivních videoloterních terminálů v herně namísto v kasinu) nepřisvědčil soud žalobci, že v případě provozovny Jesenice („Herny Štístko“) se nejednalo o hernu, nýbrž o kasino, v němž byly dodržovány veškeré podmínky pro provozování zařízení typu kasino stanovené v § 36 až § 38 zákona o loteriích. Na adrese Budějovická 371, Jesenice se nacházejí dvě provozovny se samostatnými vstupy. Jednou z nich je provozovna „Casino Happy Day“ (provozovatele odlišného od žalobce), druhou provozovna žalobce – Jesenice, označená vně nad vchodem zřetelně a jasně názvem „Herna Štístko“. Toto označení samotným žalobcem jasně vyplývalo z podkladů pořízených během kontroly, a nešlo tudíž o svévolné označení pouze pracovníky finančního úřadu a žalovaného. Pouze provozovna označená jako „Herna Štístko“ byla provozovnou žalobce a v ní se také nacházely všechny dotčené interaktivní videoloterní terminály. Jelikož to jasně vyplývalo z podkladů pořízených správními orgány, neprovedl krajský soud jako důkaz fotografie, kterými žalobce dokládal, že došlo ke změně v označení provozovny Jesenice, údajně pořízených již před provedenou kontrolou. Uvedená provozovna byla v době, kdy došlo k vydání povolení k provozování kontrolovaných interaktivních videoloterních terminálů, schválena a využívána pouze jako provozovna typu herna. MF přitom provozování interaktivních videoloterních terminálů vázalo na určité podmínky, jimiž bylo mimo jiné jejich provozování na konkrétní adrese v režimu kasina.

[5] Krajský soud se neztotožnil s argumentací žalobce, že reálně dodržoval všechny podmínky stanovené zákonem o loteriích pro provoz loterií a jiných podobných her v režimu kasina, a proto nemůže být za tuto činnost trestán. Smysl a účel zákona o loteriích spočívá v regulaci provozování hazardu, tedy ve vymezení podmínek, za nichž vůbec může být tato, pro společnost riziková, činnost realizována. Výjimka z obecného zákazu provozování loterií a jiných podobných her je možná jen na základě rozhodnutí příslušného orgánu jako výsledku povolovacího řízení. Jakákoliv činnost vymykající se vydaným povolením a závazným podmínkám v nich stanoveným je zákonem zakázána. Vlastní dodržování podmínek provozu kasina obsažených v zákoně o loteriích (§ 32 a násl.) samo o sobě nemůže postačovat k tomu, aby bez existence povolovacího rozhodnutí

příslušného orgánu sám provozovatel usuzoval na to, zda jeho provozovna je kasinem a zda je v tomto režimu provozována, a požadoval, aby na ni takto také bylo nahlíženo ze strany kontrolního orgánu. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjadřoval k dodržování podmínek provozu kasina žalobcem v provozovně Jesenice nad rámec rozhodovacích důvodů, neboť k závěru o spáchání předmětného správního deliktu postačovalo, že provozovna Jesenice, zevně označená jako „Herna Štístko", nebyla pro provozování v režimu kasina schválena a povolena. Proto nemohou na závěrech krajského soudu nic změnit ani námitky týkající se povinnosti žalobce předkládat před zahájením provozu kasina schválené vzory hodnotových žetonů, souvislostí mezi provozem kasina a zahájením živé hry, jakož i k otázkám souvisejícím s případnou aplikací metodického pokynu MF.

[6] Dle krajského soudu byl skutek ve výrokové části rozhodnutí správních orgánů dostatečně vymezen, byť výrobní číslo jednoho z interaktivních videoloterních terminálů obsahovalo nepřesnost (finanční úřad uvedl č. 911**00**509007928 namísto 911**0**509**00**7928, žalovaný číslo opravil, ale dopustil se také nepřesnosti, neboť uvedl č. 9110509**0**7928). Skutek byl i přesto vymezen dostatečně a nezaměnitelně s jinými, neboť v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů byl správní delikt v rámci výrokové části I. písm. a) vymezen nejen prostřednictvím výrobních čísel jednotlivých interaktivních videoloterních terminálů, ale i prostřednictvím specifikace jednotlivých rozhodnutí MF, která byla žalobcem porušena. Z povahy věci pak ke spáchání vytýkaného správního deliktu nemohlo dojít provozem jiných interaktivních videoloterních terminálů, než těch které jsou povoleny v rozhodnutích MF. Prostřednictvím odkazu právě na tato rozhodnutí lze bez pochybností určit, o jaké interaktivní videoloterní terminály se v nyní posuzovaném případě jednalo.

[7] Ve vztahu ke druhému správnímu deliktu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že porušil podmínku rozhodnutí o povolení provozu elektromechanické rulety v „Herně Držovice", konkrétně povinnost *„zajistit monitorování a zaznamenávání provozu EMR kamerovým systémem v režimu obrazového, nepřetržitého a samostatného záznamu. Obrazový záznam musí být jasný, zřetelný a rozlišující"*. Podle krajského soudu předmětné záznamy skutečně neodpovídají citované podmínce. Nepřisvědčil, že by se jednalo o pouhá „drobná rozostření" záznamů, neboť jednotlivá pole ruletového kola jsou rozostřena takovým způsobem, který jen ve velmi omezeném rozsahu umožňuje rozeznat jednotlivé znaky. Správní orgány nevycházely pouze z gramatického výkladu podmínek stanovených v příslušném rozhodnutí a zabývaly se jejich smyslem a účelem. Obsáhle rozebraly naplnění materiální stránky a společenské škodlivosti jednání žalobce a dospěly k závěru, že byl narušen či ohrožen veřejný zájem na ochranu osob účastnících se loterií a jiných podobných her. Pořízením nekvalitního a neprůkazného monitorovacího kamerového záznamu může být ohrožen pozdější nárok, který by hráči mohli vůči žalobci vznést. S tím se krajský soud ztotožnil, neboť z kamerových záznamů nelze seznat průběh hry tak, aby byl zpětně plně přezkoumatelný a mohl sloužit ke kontrole *ex post*.

[8] Konečně neshledal krajský soud důvodnou ani námitku týkající se nedostatečného odůvodnění či nepřiměřenosti uložené sankce. Upozornil, že rozsah soudního přezkumu správního uvážení o výši sankce je omezený. Skutečnost, že v prvostupňovém rozhodnutí není výslovně rozlišeno, na který ze dvou skutků připadá jaká výše sankce a je v něm

pokuta vyčíslena jedinou částkou, je projevem absorpční zásady, podle které se za vícero správních deliktů uloží úhrnný trest, přičemž se tak děje podle ustanovení nejpřísněji trestného. Jelikož napadeným rozhodnutím byly postihovány dva správní delikty, jež jsou sankcionovány podle stejného ustanovení zákona o loteriích, není zde z povahy věci nutno činit úvahy o tom, který správní delikt je nejpřísněji trestán. Zcela bez významu se proto v tomto ohledu jeví také hodnocení, který ze skutků byl v tomto konkrétním případě tím určujícím. Odůvodnění rozhodnutí finančního úřadu obsahuje dostatečné úvahy o konkrétní výši pokuty – polehčující i přitěžující okolnosti. S ohledem na ně krajský soud neshledal, že by v daném případě došlo k překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení, ani ke zneužití tohoto institutu. Pokutu ve výši 13 % horní hranice 1 000 000 Kč nepovažoval za nepřiměřenou i s ohledem na závěry o společenské škodlivosti obou deliktů. Tím spíše pak nepřistoupil k moderaci pokuty, neboť nebyla uložena ve zjevně nepřiměřené výši.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření

[9] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označený rozsudek krajského soudu kasační stížností, kterou opírá o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a navrhuje zdejšímu soudu, aby napadený rozsudek zrušil.

[10] Stěžovatel se domnívá, že krajský soud nesprávně posoudil pojem „kasino“. Krajský soud se opírá pouze o zjištění, že provozovna stěžovatele byla označena jako „Herna Štístko“. To stěžovatel popírá a dokládal to i fotografiemi, které krajský soud bez dalšího odmítl provést jako důkaz. Nadto z pouhého označení nelze vycházet. Způsob označení provozovny ani zákon nijak neřeší. Aniž by se krajský soud blíže zabýval definicí pojmu kasino, či alespoň vymezením jeho zákonných znaků, uzavřel, že se v případě provozovny stěžovatele nemohlo jednat o kasino. To pouze výkladem obecně závazné vyhlášky obce Jesenice. Snažil se vyložit postup stěžovatele jako účelový a za tuto nepodloženou domněnku stěžovatele postihovat. Řešil, zda je možné žádat na jedné adrese povolení kasina se shodným názvem jinému provozovateli a jaké podklady stěžovatel předložil k tomuto povolení. Za podstatné stěžovatel však považuje, zda skutečně provozoval předmětné interaktivní videoloterní terminály v jiném typu provozovny, než mu bylo povoleno. Jelikož zákon neobsahuje legální definici pojmu kasino, je stěžovatel nadále přesvědčen, že rozhodující je, zda fakticky splňoval podmínky pro provoz kasina dle § 36 až 38 zákona o loteriích. Tak tomu u stěžovatele bylo. Krajský soud měl vyložit, co je dle zákona třeba splnit, aby se jednalo o kasino. To však neuvedl a zabýval se margináliemi.

[11] Dle stěžovatele byl skutek správními orgány nesprávně vymezen, když obě rozhodnutí chybně označila výrobní číslo jednoho z interaktivních videoloterních terminálů. Krajský soud to bagatelizoval a označil za pouhou písařskou chybu. Stěžovatel však neprovozoval a neprovozuje interaktivní videoloterní terminál s výrobním číslem uvedeným v prvostupňovém ani napadeném rozhodnutí. Je tedy trestán za provoz interaktivního videoloterního terminálu, který nikdy neprovozoval. Písařská chyba ve vlastním výroku rozhodnutí obstát nemůže.

[12] Stěžovatel má za to, že záběry z kamery snímající elektromechanickou ruletu byly dostačující pro naplnění účelu a smyslu příslušné podmínky povolení, byť nebyly perfektně ostré. Povolení totiž blíže nerozvádí, jaké konkrétní parametry musí záběry splňovat. Nevyplývá z něj, jak tvrdí krajský soud, že by z kamerových záznamů musel být seznatelný průběh hry tak, aby byl plně přezkoumatelný a mohl sloužit kontrole *ex post*, a tedy i musely být rozeznatelné jednotlivé znaky na ruletě. Krajský soud tak požaduje po stěžovateli více, než stanoví příslušná podmínka povolení. Pro naplnění jejího smyslu (ochrana hráčů) byly záběry dostatečné, neboť je možné přezkoumat celý průběh hry, všechna čísla i barvy polí. Není tak naplněna materiální stránka deliktu.

[13] Podle stěžovatele nebyla výše pokuty přezkoumatelně odůvodněna, bez bližšího odůvodnění byla uložena pouze jedna sankce za dva správní delikty. Z rozhodnutí správních orgánů nevyplývá, že byla užita absorpční zásada. Postup správních orgánů krajský soud dodatečně obhajuje. Již z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů ovšem musí být jasně uvedeny jednotlivé kroky, které vedly ke stanovení konkrétní výše pokuty, jak plyne z judikatury i odborné literatury. Pokud kroky správních orgánů vysvětluje soud, nepřiměřeně tím zasahuje do správní diskrece. O užití absorpční zásady správními orgány stěžovatel pochybuje, neboť pokuta je zcela zjevně nepřiměřená. Není ani zřejmé, které aspekty vzaly správní orgány při určování výše pokuty v úvahu. Tím se krajský soud nezabýval.

[14] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil s argumentací krajského soudu. Nesouhlasí s výtkami stěžovatele ohledně posouzení režimu provozovny. Aby mohla být provozovna stěžovatele považována za kasino, musel by stěžovatel disponovat povolením k provozu kasina v dané provozovně. Žádost stěžovatele o takové povolení však byla zamítnuta.

[15] Dle žalovaného nezpůsobila chyba v psaní výrobního čísla jednoho z interaktivních videoloterních terminálů chybné vymezení skutkového stavu, jak dovozuje stěžovatel. Je nepochybné, čím se stěžovatel správního deliktu dopustil. Dále rozporovaný kamerový záznam neumožňuje rozlišit jednotlivá čísla na ruletě, proto nebyla podmínka rozhodnutí o povolení naplněna. Pokud krajský soud uvedl, že zřetelný kamerový záznam může sloužit ke kontrole hry *ex post*, nijak tím podmínku rozhodnutí nerozšířil. Konečně se krajský soud zabýval dostatečně i odůvodněním výše sankce a neobhajoval postup správních orgánů dodatečně, neboť žalovaný (byť stručně) v napadeném rozhodnutí uvedl, že k uložení jedné pokuty správní orgán přistoupil z důvodu totožné skutkové podstaty v zákoně o loteriích. V napadeném rozhodnutí jsou úvahy o konkrétní výši pokuty podrobně rozebrány, námitky stěžovatele jsou proto nedůvodné. Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[16] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[17] Kasační stížnost **není** důvodná.

[18] Námitce stěžovatele, podle níž se krajský soud nezabýval všemi žalobními námitkami, kasační soud nepřisvědčil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je sice dána i tehdy, opomene-li soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 – 64, a ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74), tak tomu však v posuzovaném případě není. Ve vztahu k režimu provozovny stěžovatele krajský soud nepominul žádnou námitku. Pokud na každý jednotlivý argument (zejména na argumentaci zabývající se tím, co musí být dodržováno v provozovně, která je kasinem – otázky provozování živých her a závaznosti metodického pokynu MF) výslovně nereagoval, bylo to proto, že tyto argumenty neshledal relevantními, neboť považoval za rozhodující skutečnost, zda byla provozovna jako kasino povolena. Takové vypořádání žaloby je tudíž zcela dostatečné, a pokud by nebyl správný závěr o irelevantnosti některých námitek stěžovatele, mohlo by se jednat toliko o nesprávné právní posouzení věci, nikoliv však nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jak namítá stěžovatel. Krajský soud se podrobně zabýval i výtkami o nepřiměřenosti uložené pokuty a nedostatečném odůvodnění její výše, proto napadený rozsudek není nepřezkoumatelný.

[19] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce nesprávného a nedostatečného posouzení pojmu kasino. Krajský soud se neopíral pouze o zjištění, jak byla provozovna stěžovatele v době kontroly označena. Jasně a srozumitelně vyložil, že provoz kasina musí být povolen rozhodnutím MF, jinak se o kasino ve smyslu zákona o loteriích nemůže jednat. Tím jednoznačně vymezil základní zákonný znak tohoto pojmu. Je tedy zjevné, že stěžovatel v kasační stížnosti odůvodnění napadeného rozsudku zkresluje a vyzdvihuje argumentaci, která byla reakcí na obsah žaloby, nikoliv však hlavním důvodem rozhodnutí soudu. Stěžovatel obdobně jako v žalobě opakuje, že pokud v provozovně plnil podmínky, které musí být dodržovány v kasinu, pak se jednalo o kasino. Nijak však nezpochybňuje výklad soudu, že provozovat kasino lze pouze na základě formálního povolení, které stěžovatel neměl. Stěžovatel převrací příčinu a důsledek - v důsledku vydání povolení k provozu kasina, vniká provozovna, která má podle zákona režim kasina, a proto v ní musí být plněny povinnosti stanovené zákonem pro tento režim. Opačně však nelze dovozovat, že jsou-li fakticky plněny zákonné povinnosti stanovené těm, kteří povolení získali, vzniká automaticky stejný režim i bez příslušného povolení. Takovým výkladem by byla popřena jakákoliv regulace činností, které chce stát kontrolovat tím, že tyto činnosti mohou vykonávat jen subjekty s příslušným povolením.

[20] To, že provozovna stěžovatele (bez ohledu na její označení) nebyla povolena jako kasino, že v této provozovně byly umístěny předmětné interaktivní videoloterní terminály a že se na stejné adrese nacházela provozovna jiného subjektu v režimu kasina („Casino Happy Day“), nejsou pouze nepodložené domněnky soudu. To bylo přitom podstatné v daném případě a stěžovatel to ani nezpochybňuje. Jestliže se soud zaměřil i na ostatní okolnosti daného případu, pouze tím dokreslil celou situaci a reagoval na stěžovatelovy námitky. Stěžovatel mimo jiné tvrdil, že když mu bylo povolení k provozu interaktivních videoloterních terminálů v kasinu vydáno, musely správní orgány považovat provozovnu stěžovatele také za kasino a nemohly mu povolení vydat, pokud měl pouze hernu. Proto

soud vysvětlil, že povolení mu byla následně zrušena, neboť správní orgány v důsledku jednání stěžovatele předpokládaly, že povolení je vydáváno pro provozovnu „Casino Happy Day“. Rozebral též nad rámec nutného, že k další žádosti o povolení provozovat interaktivní videoloterní terminály v „Casinu Happy Day“ pravděpodobně stěžovatele vedla skutečnost, že zmíněné kasino bylo jediným místem, kde obec Jesenice povolila provozování hazardních her. Krajský soud tak neargumentoval nijak účelově a nezaměřoval se na irelevantní skutečnosti. Věc naopak posoudil komplexně a je to právě stěžovatel, kdo pomíjí rozhodné závěry soudu a vybírá pouze podružné argumenty, aby rozhodnutí soudu zpochybnil.

[21] Nejvyšší správní soud dodává, že krajský soud neodmítl bez dalšího provést jako důkaz fotografie předložené stěžovatelem, nýbrž svůj postup náležitě zdůvodnil s tím, že na jeho závěrech předložené fotografie nemohly nic změnit. S tímto odůvodněním stěžovatel nijak nepolemizuje. Nejvyšší správní soud se proto s krajským soudem ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na napadený rozsudek.

[22] Stěžovatel zpochybňuje vymezení skutku v rozhodnutích správního orgánu z důvodu chyby v psaní výrobního čísla a domnívá se, že byl potrestán za provozování interaktivního videoloterního terminálu, který nikdy neprovozoval. Nijak však konkrétně nepolemizuje s odůvodněním krajského soudu, který velmi důkladně vysvětlil, že v popisu skutku byly předmětné videoloterní terminály vymezeny i jinými náležitostmi (nejen výrobními čísly) a že přes vytýkanou písařskou chybu je skutek ve výroku rozhodnutí vymezen nezaměnitelným způsobem. Není tedy pravdou, že by krajský soud chybu bagatelizoval, neboť se náležitě zabýval jejími dopady na požadavek jednoznačného vymezení skutku. S tím se Nejvyšší správní soud ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na argumentaci krajského soudu, neboť smyslem soudního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené.

[23] Krajský soud se ztotožnil se správními orgány, že z kamerových záznamů v „Herně Držovice“ ze dne 13. 2. 2015 (v čase od 22:00 hod. do 23:00 hod.) a ze dne 24. 2. 2015 (v čase od 20:00 hod. do 21:00 hod.) jsou rozeznatelná jen světlá a tmavá pole rulety, nebylo však možné rozpoznat znaky na jednotlivých polích ruletového kola ani všechny okolnosti o průběhu hry jako vystřelení, oběh a dopad kuličky na ruletovém kole. Stěžovatel tato konkrétní zjištění nijak nerozporuje a pouze obecně namítá, že celý průběh hry bylo možné přezkoumat. Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem, že předmětné kamerové záznamy, nebyly dostatečně zřetelné tak, aby byl naplněn smysl a účel podmínky stanovené rozhodnutím MF. Bez rozpoznání znaků na ruletě a pohybu i dopadu kuličky v ruletovém kole skutečně není možné dostatečně přezkoumat celý průběh hry. Krajský soud po stěžovateli nepožaduje více, než stanovilo povolení MF, dle kterého musí být obrazový záznam *„jasný, zřetelný a rozlišující“*. Z toho zcela jednoznačně plyne i požadavek na rozpoznatelnost jednotlivých znaků na ruletě, neboť v opačném případě lze záznam těžko označit za jasný, zřetelný a rozlišující. Pokud nelze jednotlivé znaky na ruletě rozlišit, z povahy věci není záznam rozlišující. Stejně tak není zřetelný, když neumožňuje zřetelně sledovat, kde se nachází kulička v ruletovém kole.

[24] Dle Nejvyššího správního soudu krajský soud nijak nezpřísnil podmínky, které stěžovateli stanovilo příslušné povolení. Jestliže uvedl, že z kamerových záznamů musí být

seznatelný průběh hry tak, aby byl zpětně plně přezkoumatelný a mohl sloužit ke kontrole *ex post*, pouze jinými slovy sdělil obsah stanovené podmínky, a zejména tím i vyslovil, co je jejím smyslem a účelem. Reagoval tím mimo jiné na námitku stěžovatele, dle které v daném případě chyběla materiální stránka správního deliktu. Krajský soud se proto správně zabýval podstatou stanovené povinnosti stěžovatele a dospěl k závěru, že kvalita předmětných kamerových záznamů nebyla dostatečná pro naplnění účelu, který byl sledován stanovením povinnosti pořídit jasný, zřetelný a rozlišující kamerový záznam. Je tedy zcela nepřípadné tvrdit, že krajský soud požadoval něco, co není obsahem rozhodnutí o povolení provozu rulety. Pokud krajský soud konstatoval, že záběry musí být takové, aby byl průběh hry plně přezkoumatelný, připustil tím, že záběry nemusely být dokonalé, pokud by dostatečnou kontrolu *ex post* umožňovaly. V daném případě však dospěl k závěru, že kvalita je natolik nízká, že tomuto požadavku nevyhovuje. Úsudku krajského soudu nelze v tomto ohledu cokoliv vytýkat.

[25] Konečně není důvodná ani námitka nedostatečného odůvodnění výše pokuty. Zde stěžovatel opět pouze opakuje svou žalobní argumentaci a jediná polemika s krajským soudem spočívá v obecné výtce, dle které krajský soud dodatečně obhajuje postup správních orgánů, čímž nepřiměřeně zasahuje do správní diskrece. Takového pochybení se krajský soud nedopustil, neboť v reakci na stěžovatelovy námitky pouze vysvětlil, že postup správních orgánů je z prvostupňového i napadeného rozhodnutí zřejmý a jejich úvahy nejsou nepřezkoumatelné. Byť požadavky na odůvodňování trestů za správní delikty jsou poměrně přísné, nesmí být vykládány příliš formalisticky bez ohledu na jejich smysl. Tím je možnost účastníka řízení i soudu seznat, podle kterého ustanovení byla sankce uložena, jakými úvahami se správní orgán řídil a k jakým okolnostem přihlížel. Správní orgány musí vysvětlit svůj postup při užití zásady absorpce, aby účastník řízení věděl, který z deliktů považují za závažnější, jaké ustanovení zákona aplikovaly a proč. Tento striktní požadavek však postrádá smysl v případě stěžovatele, který spáchal dva delikty, jež oba spadají pod totožnou skutkovou podstatu, a jsou tudíž totožně trestné. Vysvětlovat, které ustanovení si správní orgán vybral v případě, že není z čeho vybírat, je zcela nesmyslné. Správní orgány ani krajský soud tak žádným způsobem nevybočily z ustálené judikatury, která požaduje, aby byla výše pokuty stanovena přezkoumatelně ve všech svých krocích. Fakt, že zásada absorpce byla použita, pak z napadeného rozhodnutí plyne, neboť za dva delikty byla uložena jedna pokuta, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že došlo k uložení jedné pokuty za oba delikty, neboť se jedná o totožnou skutkovou podstatu obsaženou v § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích. Z toho je skutečně zřejmé, že byla použita zásada absorpce, neboť ta spočívá právě v uložení jednoho trestu souhrnně (resp. úhrnně) za několik spáchaných deliktů. Nadto jsou správní orgány v rámci správního trestání k aplikaci této zásady povinny přistoupit, jak plyne z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Afs 9/2008 – 328, publ. pod č. 1767/2009 Sb. NSS, ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 As 116/2017 – 53, či ze dne 12. 4. 2018, č. j. 2 As 426/2017 – 62). O tom, že byla aplikována zásada absorpce, tudíž nejsou žádné pochybnosti, a to ani s ohledem na konkrétní výši pokuty.

[26] Obdobně Nejvyšší správní soud neshledal uloženou pokutu ve výši 130 000 Kč z maximálně možných 1 000 000 Kč nepřiměřenou, tím spíše ne zcela zjevně nepřiměřenou. Správní orgány se pohybovaly v zákonem stanovených mantinelech,

přičemž finanční úřad detailně vyčíslil, proč uložil právě 130 000 Kč a jaké okolnosti zohlednil (ty navíc konkrétně ocenil). Které okolnosti to speciálně byly, rozebral již krajský soud, proto Nejvyšší správní soud v podrobnostech odkazuje na napadený rozsudek (str. 13 a 14), který poskytuje dostatečnou odpověď na kasační námitky stěžovatele. Lze tedy uzavřít, že správní orgány nijak nevybočily ze zákonem stanovených mezí a své úvahy přezkoumatelně zdůvodnily.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] S ohledem na vše výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[28] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu